

Düşüş

– İbrahim COŞAR · 21 Ağustos 2020

DÜŞÜŞ

Tutunduğun o son dal tekrar kırıldığında,
Bir düşüş başlar dibe çaresiz kaldığında.
İkilemler içine düşer perişan ruhun,
Dibini görmediğin deryaya daldığında.

Düşüşe düşme hele, derman tükenir kolda;
Çaresizlik duvarı görülür sağda solda.
Son umut "Gel" der sana, karanlığın içinden;
Yürürsün karanlığa doğru uzanan yolda.

Son düşüş başlamıştır, çaresizdir bedenin;
Akıl-mantık uçmuştur, geri gelmez gidenin.
Düşüş kurtuluş mudur emanet olan cana;
Son vermek sana düşmez, olsa bile nedenin.

Tam da her şey tükendi dediğiniz bir anda,
Bu düşüşü bitirir dost elinde branda!
O anda aydınlanır ruhunun karanlığı,
Sana güler, camları parçalanmış veranda.

08.07.2020/Samsun

İbrahim COŞAR